

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.

Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1934. St. 4.

Posamezna številka 1 Din.

Naša katoliška akcija

Katoliška akcija v Kranju se kar lepo razvija. Vsa-kih 14 dni se vrši njeno zborovanje, kjer se pri polni dvorani obravnavajo razni problemi verskega življenja. Poleg tega pa izvršujejo dela katoliške akcije tudi naše Marijine družbe: fantovska, dekleška in ženska, III. red in Vincencijeva družba.

Če pa trdimo, da naša katoliška akcija lepo deluje, ne trdimo pa tudi, da je že v vsem popolna. Za katoliško akcijo je v župniji še mnogo neobdelanega polja. Pred kratkim smo pri odboru razmišljali o tem, kaj bi bilo še treba storiti, kje še poživiti delo katoliške akcije. Glede na to debato sem o zadevi še nadalje razmišljal in morda bo prav, če prinese tudi Kranjski zvon nekaj tozadevnih misli.

Na velikonočno nedeljo smo slišali v cerkvi lepo berilo iz pisma sv. apostola Pavla na Korinčane in tam piše: „Postrgajte stari kvas, da boste novo testo...“ To velja tudi nam, tudi naši župniji! Treba je še marsikaj starega kvasu postrgati in se navzeti novega — Kristusovega duha!

Pred vsem bi bilo treba naši župniji več smisla za farno občestvo, za življenje s cerkvijo. Treba bi bilo več zanimanja za versko življenje, za cerkvene zadeve in verske prireditve v župniji. Prednost pred vsemi prireditvami v župniji morajo imeti pri vernih ljudeh versko cerkvene prireditve: služba božja, duhovne vaje, pobožnosti, cerkveni shodi itd. Kadar se vrše duhovne vaje za ta ali drugi stan, bi morala biti skrb cele župnije. da se duhovne vaje dobro izvrše. Nobena društvena prireditve, posebno ne prireditve katoliških organizacij, bi ne smela zadrževati vernikov od službe božje ali od cerkvenih prireditve.

Mislím, da smo toliko moške, da moremo prenesti resnico in da lahko povemo, da so včasih naše društvene prireditve odvajale ljudi od cerkve in verskih vaj. Že nekajkrat sem opazil tole: V župni cerkvi je v nedeljo popoldne krščanski nauk, ura molitve ali litanije, v društveni dvorani se pa suče mladina in tudi odrasli, morda se tam samo pogovarjajo, morda imajo tam kako skušnjo za igro, k popoldanski službi božji pa ne gredo! V Kranju imamo duhovne vaje za moške in fante, igralci pa prirede igro in gredo igrati celo v drugo župnijo. Prva nedelja v mesecu je in skupno mesečno sv. obhajilo za moške, fantje katoliškega mišljenja pa prirede izlet na planine ali kam drugam. V cerkvi se vrši popoldanska služba božja, na igrišču pa med tem časom vpije in nori katoliška mladina za žogo. Takih in podobnih reči bi lahko več navedel. Naj se mi odkrita beseda ne šteje v zlo. Morda se take reči gode večkrat nehote in brez preudarka, a to je ravno dokaz, da se vse premalo ozira na cerkev in na versko življenje. Katoliške organizacije morajo voditi k Bogu, v cerkev, navajati k verskemu življenju. In katoliki moramo pač skrbeti, da je vse naše življenje

prežeto z versko mislijo, da verski misli služijo vse naše organizacije, da sploh ne vstopamo v nobeno organizacijo, ki bi količkaj oviralo naše versko življenje!

Kako je pri nekaterih padlo cerkveno mišljenje, kaže posebno to, da se prirejajo plesne vaje in plesne prireditve celo v postu in adventu. Pohlep po zabavi skruni danes pogosto resni postni čas. Kino in igre, veselice in zabave tudi v postnem času! To so vse znaki propadanja verskega mišljenja, pomanjkanja cerkvenega duha. Včasih se je v postu ali adventu igrala le kaka nabožna igra, pasijon ali kaj podobnega, danes bi nekateri tudi v postu radi imeli burke na odru. Proti vsem tem razvadam mora nastopati katoliška akcija, katere namen je, prekvasiti vse naše življenje z versko mislijo.

Eden izmed glavnih znakov dobrega kristjana je pa ponižnost in iz te izvira pokorščina v versko-nravnih zadevah do dušnih pastirjev. Neredko se zgodi, da se „dobri katoliki“ hudujejo nad dušnim pastirjem, ki si upa grajati razne razvade vsakdanjega življenja. Pravega krščanstva ni brez ponižnosti in pokorščine. Oni, ki so dobre volje, vsaj priznajo, da ima duhovnik prav, če jih opominja in svari. Nikdar pa ne bo veren katolik napadal svojega dušnega pastirja, ki ga svari pred zablodami in nevarnostmi.

Naše družabno življenje je postalo zelo, zelo plitvo. Molitev, cerkvene, pobožnost, zatajevanje, post, služba božja je nekaterim prišla že nekam iz mode. V vsem našem privatnem in javnem življenju je treba več molitve, s katero svoje delo in svoje življenje posvetimo Bogu. Več zakramentov, večja udeležba pri nedeljski dopoldanski službi božji! Da, popoldanska služba božje! Starejši se boste še spominjali, kako je bila tudi kranjska župna cerkev pred nedavnim časom tudi popoldne polna vernikov. In danes? Včasih je bilo n. pr. dijakov polno pri popoldanski službi božji. Koliko jih prihaja danes še? Včasih ni smela mladina na izprehod pred večernicami, katerih se je morala udeležiti. Danes? Katoliška akcija io katoliški krogi sploh morajo skrbeti, da se poživí tudi popoldanska služba božja, da bo mladina popoldne šla najprej v cerkev, potem šele na igrišče ali v društveno dvorano.

In planistvo! Planine ve, oj ve moj raj! Pa tudi večkrat: Planine ve, oj ve — naš greh! Lep je planinski šport in koristen! Toda ta ne sme odvracati od Boga, ampak voditi k Bogu! V nedeljo je prvo sv. maša! Ver- ren kristjan mora prej opustiti najlepši izlet v planine, kakor pa nedeljsko sv. mašo! In ti skupni izleti v planine, katerih se tako pogosto udeležuje moška in ženska mladina brez nadzorstva, koliko moralne škode napravijo! Čast slovenskih deklet in fantov zahteva, da skrbje, da nam planistvo ne bo pokvarjalo naše mladine, da ne bodo planine postale le prilika za greh...! Starši, vsi verniki naj delujejo po svojih močeh, da se omeji grešna zloraba planinskega sporta!

Naj pri tej priliki omenjam še nevarnost raznih društvenih izletov, ki se prirejajo za našo mladino! Prosim, da starši pri takih nedeljskih izletih vedno pazite na to, da bodo vaši otroci pri sv. maši. Če ni zagotovljeno, da bo vaš otrok šel k sv. maši, ga nikdar ne popustite na izlet, pa naj ga priredi katerokoli društvo! Mladino kam vlečejo, pa jo potem puste na kraju izleta med raznim šundrom, da tam vsa omamljena od utisov popolnoma pozabi na svojo versko in nedeljsko dolžnost.

Dalje prihodnjič.

Dvanajsta prerokba

Na veliko soboto se bere pred blagoslovitvijo krstne vode 12 prerokb in zadnja je vzeta iz preroka Danijela, tretje poglavje in se glasi:

Tiste dni je kralj Nabuhodonozor velel narediti zlat kip, šestdeset komolcev visok in šest komolcev širok, in ga postaviti na ravnino Duro v babilonski pokrajini. Tedaj je kralj Nabuhodonozor poslal klicat namestnike, oblastnike in sodnike, vojvode in zakladnike, načelnike in vse kneze pokrajin, naj pridejo k posvečevanju kipa, ki ga je bil dal postaviti kralj Nabuhodonozor. Takrat so se zbrali namestniki, oblastniki in sodniki, vojvode in zakladniki in plemiči, ki so imeli oblast, in vsi knezi iz pokrajin, da bi bili pri posvečevanju kipa, ki ga je bil dal postaviti kralj Nabuhodonozor. Stali so pred kipom, ki ga je bil dal postaviti kralj Nabuhodonozor, in klicar je vpil na ves glas: „Vam, narodi, rodovi in jeziki, se razglaša ukaz: Brž ko zaslišite glas trombe in piščali in citer, sambuke in harpe in meha in vsakovrstnih godal, se vrzite na tla in molite zlati kip, ki ga je bil dal postaviti Nabuhodonozor. Kdor pa ne bo padel na obraz in kipa ne bo molil, bo še tisto uro vržen v ognjeno peč.“ Brž ko so torej ljudstva zaslišala glas trombe in piščali in citer, sambuke in harpe in meha in vsakovrstnih godal, so vsa ljudstva, vsi rodovi in jeziki padli na tla in molili zlati kip, ki ga je bil dal postaviti kralj Nabuhodonozor.

Pa takoj, prav tisti čas so pristopili kaldejski možje h kralju Nabuhodonozorju in zatožili Jude, rekoč: „Kralj, živi na veke! Ti, kralj, si ukazal, da mora vsak človek, ki sliši glas trombe in piščali in citer, sambuke in harpe in meha in vsakovrstnih godal, pasti na tla in moliti zlati kip; kdor pa ne pade na tla in ga ne moli, naj bo vržen v ognjeno peč. Tu pa so judovski možje, ki si jim izročil upravo babilonske pokrajine, Sidrah, Misah in Abdenago. Ti se, kralj, niso zmenili za tvoj ukaz, tvojih bogov ne častijo in zlatega kipa, ki si ga dal postaviti, ne molijo.“ Tedaj je Nabuhodonozor v jezi in srdu ukazal pripeljati Sidraha, Misaha in Abdenaga. Takoj so jih pripeljali pred kralja. In kralj Nabuhodonozor je spregovoril in rekel: „Sidrah, Misah in Abdenago, ali res ne častite mojih bogov in ne molite zlatega kipa, ki sem ga bil dal napraviti? Zdaj torej, če vas je volja, brž ko boste zaslišali glas trombe in piščali in citer in sambuke in harpe in vsakovrstnih godal, padite na tla in molite kip, ki sem ga bil dal narediti. Če pa ga ne boste molili, boste še tisto uro vrženi v ognjeno peč. In kateri Bog vas bo mogel oteti iz moje roke?“ Odgovorili so Sidrah, Misah in Abdenago in rekli kralju Nabuhodonozorju: „Ni treba, da bi ti o tej stvari odgovarjali. Ker glej, naš Bog, ki ga častimo, nas more oteti iz ognjene peči in osvoboditi iz tvojih rok, o kralj! Če bi pa tudi ne hotel, vedi, kralj, da tvojih bogov ne častimo in zlatega kipa, ki si ga bil dal postaviti, ne molimo.“

Tedaj je bil Nabuhodonozor ves razjarjen nad Sidrahom, Misahom in Abdenagom, kar spremenil se je v obraz. Zato ukaže, naj peč sedemkrat bolj razbelijo, kakor so jo razbelili navadno. In najkrepkejšim možem iz svoje vojske ukaže, naj Sidrahu, Misahu in Abdenagu zvežejo noge in jih vržejo v ognjeno peč. Brž so moze zvezali in jih vrgli v njihovih tunikah in pokrivalih, s čevlji in oblačili vred

v sredo ognjene peči. Kraljevo povelje je namreč priganjalo. Peč pa je bila tako silno zakurjena, da je tiste moze, ki so vrgli v peč Sidraha, Minaha in Abdenaga, ognjeni plamen usmrtil. Ti trije možje pa, to je Sidrah, Mizah in Abdenago, so padli zvezani v sredo ognjene peči. In hodili so sredi plamena in hvalili Boga in slavili Gospoda,

Nacionalnost in vera

Danes neredko slišimo razne nacionaliste napadati katoliško Cerkev in duhovništvo. V isti sapi pa tisti elementi slave Strossmayerja kot velikega Jugoslavana in nacionalista. Morda ne bo odveč, če podamo v našem listu raznim gospodom nekaj materijala iz njegovih govorov. Na njegovih proslavah se neredko mlati prazna slama in se potvarjajo zgodovinska dejstva in se tudi ideje tega velikega Jugoslavana neredko čisto pretvarjajo.

Ob otvoritvi galerije slik je imel Strossmajer velik govor, v katerem je med drugim povedal tudi sledeče: „Daj mi narod, koji vjeru u Boga i povjerenje u samoga sebe izgubio nije. Daj mi narod moralan, uredan i štetan, koji se čvrsto dekaloga drži, koji, kad je šest dana znojem lica svoga i krvlju svojom zemlju svoju natopio, sedmi dan Bogu svomu, - obitetji svojoj i sebi posvećuje, takvi narod mora postati mogućim, bogatim i obilatim narodom. Suprotnim načinom daj mi narod u najplodovitojoj zemlji, koji se u prahu i smeću zemaljskom gubi, koji do vjere, duše i deset zapovijedi ništa ne drži: taj je narod prije ili poslije propao na tijelu kao što je jur propao na duši. Ne stradaju i ne propadaju danas stoga narodi i države, što bi preveć vjere i prevoć uzoritih težnja, što bi preveć velikodušnosti, ljubavi i milosrdja u njih bivalo, nego stradaju i propadaju narodi i države, što je u njih preveć sebičnosti, što je preveć strasti i požuda.“

Ovo što se o čovjeku veli, da bez vjere i bez ideala živjeti ne može, valja isto tako o narodu i o državi. Narod, komu je ugasnula svjetlost, koja ga k Bellehemu vodi; narod, koji u ozbiljnim okolnostima samo i jedino na svoju slabost i nemoć misli; narod, koji uvijek i uvijek misli, da samo pod tuđim okriljem i tuđom moći i pomoći živjeti može: takvi narod truli, iznemaže i propada, takvi narod očividno ne ima zaloga života i budućnosti. Suprotnim pak načinom narod, koji zna šta hoće, koji si nikad i uz nikakvu cijenu na svijetu ne da iz duše i svijesti izbiti onu idealnu svrhu, koja od samoga Boga dolazi; narod, koji zna u odlučni čas sve svoje sile u jedno skupiti i na postignuće viših svojih ciljeva uputiti, koji zna u takvi čas s općim oduševljenjem učiniti onu poslovicu: „Ili slobodno živjeti ili slavno umrijeti“; takvi narod, sve ako mu je kroz vijekove boriti se, patiti se, patiti i svake žrtve podnašati, prije ili poslije se spase i slobode se svojo dovine . . .

Medju najuzvišeniye stečevine kršćanstva spada sloboda vjere, svijesti i crkve, pak tko u to drskom rukom dira, taj ne stječe i ne namiče, nego rastječe i sve svoje stečevine u pogibelj meće.

Ako je danas u svijetu malo mira i reda, malo sloge u društvenim razredima, ako su danas javne moći i ugledi preveć oslabili, ako se danas posvuda od danas do sutra živi, da je tomu ponajviše krivo oslabljenje religioznoga čuvstva. S te strane napredniji je bio srednji vijek, u njem je moć i religiozno čuvstvo skroz i skroz probilo cijelo čovječje društvo.

Vjerujte mi, sve, što se je na ovom svijetu do sada uzvišenoga učinilo, učinilo se je složnim radom svete vjere i znanosti, a ljudi učeni, koji su znali umom i srcem svojim jedno i drugo prigrliti, najslavniji su ljudi, a djela njihova vječite vrijednosti i koristi. (Rad Jugoslovenske akademije, knjiga 73., str. 170—185.)

Cerkveno gospodarstvo

Za l. 1933 je zaključek gospodarstva pri župni cerkvi in podružnicah sledeči:

Pri župni cerkvi je bilo dohodkov Din 34.505'95, Din 25.260'64 stroškov. Preostanek Din 9.245'31. Plačan je primanjkljaj iz l. 1932 v znesku Din 1063'84. Nekaj računov za l. 1933 ob sklepu še ni bilo plačanih.

Rožnivenska cerkev je imela dohodkov Din 2615'50; stroškov Din 820'60. Dolg iz l. 1932 je znašal Din 15.131'40 in se je znižal na Din 13'336'50.

Pungraška cerkev je imela dohodkov Din 2172'75; stroškov Din 310. Dolg iz l. 1932 je znašal Din 10.199'08, koncem leta 1933 pa je znašal Din 8332'23.

Premskovo podružnica je imela dohodkov Din 9432, stroškov Din 8748'50, preostanek iz l. 1933. Din 683'50.

Čirčice podružnica je imela dohodkov 250 Din, stroškov Din 190, lanski preostanek Din 345, preostanek koncem leta 1933 Din 405.

Huje podružnica je imela dohodkov Din 2521'75, stroškov Din 12.123'30; primanjkljaj koncem leta 1933 znaša Din 9601'55.

Rupa podružnica: dohodkov Din 268, stroškov Din 405, primanjkljaj Din 137. Med izdatki je že lanski primanjkljaj v znesku Din 345.

Župnija Kranj

Oznanilo za april.

1. Velika noč, zj. ob 6. sv. m. z dvema blagoslovoma, ob 10. slovesna peta sv. maša z dvema blagoslovoma, po 6. sv. m. veseoljna odveza za III. red., mesečno sv. obhajilo za moške, pop. ob pol treh urah molitve in slovesne pete litanijske presv. Srca Jezusovega.

2. Velikonočni ponedeljek, nezapovedan praznik, sv. m. kakor ob nedeljah, pop. ob pol treh litanije M. B.

6. Prvi petek v mesecu, ob 6. sv. m. z blagoslovom.

8. Bela nedelja, ob 6. sv. m. z blagoslovom.

15. II. ned. po veliki noči, služba božja po navadi, pop. shod za dekliško Mar. družbo.

16. Celodnevno češčenje na Premskovem. Glej spodaj, za oznanili.

22. III. ned. po vel. noči, služba božja po navadi.

25. Sv. Marko ap., po prvi sv. maši gre procesija v rožnivensko cerkev, kjer je pridiga in sv. maša.

29. IV. ned. po veliki noči, služba božja po navadi, pop. je shod za III. red.

Celodnevno češčenje na Premskovem

V smislu nove ureditve celodnevnega češčenja v naši škofiji je odločena tudi podružnica na Premskovem, da ima en dan v letu celodnevno češčenje, kakor župne cerkve. Premskovska cerkev je s tem dosegla veliko odliko, ki jo bo upam znala ceniti vsa premskovska soseska! Dan celodnevnega češčenja na Premskovem naj bo kakor nekak soseskin praznik! Ljubezen do presv. Rešnjega Telesa, pa tudi čast soseske zahteva, da se bo celodnevno češčenje tam dostojno proslavilo. Zelo bi bilo neprijetno, če bi se izkazalo, da ni za češčenje dovolj zanimanja in bi morali morda odpovedati celodnevno češčenje, ki bi ga s tem tamkajšna cerkev izgubila.

Spored celodnevnega češčenja bo sledeči:

Na predvečer se slovesno potrkava po Ave Mariji en četrt ure.

Zjutraj na dan celodnevnega češčenja 16. aprila se zopet slovesno zvoni pred šesto sv. mašo oziroma pred izpostavljenjem sv. Rešnjega Telesa. Pričetek vsake ure naznanja veliki zvon.

Ta dan naj kolikor mogoče vsa soseska prejme sv. zakramente. Na predvečer bosta na Premskovem spovedovala dva duhovnika, istotako zjutraj na dan celodnev-

nega češčenja. Prilika za sv. spoved bo tudi prejšnji dan v Kranju.

16. aprila se bo ob 6. uri zjutraj izpostavilo Najsvetejše. Pri tem se podeli blagoslov po rimskem obredu. Na to se izmolijo litanije presv. Srca Jezusovega, kratka pridiga, sv. maša s petjem.

Od 7. do 8. ure molijo uro molitve žene iz Premskovega in sicer iz onega dela vasi, ki leži zgor cerkve.

Od 8. do 9. žene iz Premskovega, iz onega dela, ki leži pod cerkvijo.

Od 9. do 10. dekleta iz Gorenj.

Ob 10. je orglana sv. maša.

Od 11. do 12. molijo popoldanski šolarji.

Od 12. do 1. dekleta iz Premskovega.

Od 1. do 2. one žene iz Premskovega, ki prej niso mogle priti k češčenju.

Od 2. do 3. dopoldanski šolarji.

Od 3. do 4. žene iz Gorenj.

Od 4. do 5. možje in fantje iz Premskovega in Gorenj.

Ob 5. Cerkveni govor, slovesne pete litanije presv. Srca Jezusovega in zahvalna pesem, blagoslov po rimskem obredu. Ob sklepu naj zopet zvonovi slovesno pojo.

Na dan celodnevnega češčenja mora biti vedno vsaj nekaj molivcev v cerkvi. Upamo, da bo vedno dovolj častilcev presvete Euharistije klečalo pred Najsvetejšim.

Župnija Šmartin pri Kranju

Oznanila za april

1. Velikonočna nedelja. Zjutraj sv. maša z blagoslovom, ob 9. uri slovesna peta sv. maša. Popoldne ob 2. uri pete litanije Matere božje.

2. Velikonočni ponedeljek. Božja služba po navadi, od 9. uri z blagoslovom, popoldne ob 2. uri pete litanije Matere Božje.

5. Od pol 7. ure zjutraj do pol 7. ure zvečer ura molitve pred prvim petkom.

6. Ob 6. uri sv. maša pri oltarju Srca Jezusovega z blagoslovom.

8. Bela nedelja. Sv. maša zjutraj po navadi, ob 9. uri z blagoslovom, pop. ob 2. uri ura molitve.

9. Oznanenje Device Marije.

15. II. nedelja po veliki noči. Božja služba po navadi.

18. Varstvo sv. Jožefa.

22. III. nedelja po veliki noči. Božja služba po navadi.

24. Sv. Jurij.

25. Sv. Marka ev. Po sv. maši ob 6. uri prošnja procesija v Drulovko.

29. IV. nedelja po veliki noči. Služba božja po navadi.

Umrli

Stanislav Porenta, zak. sin mlinarja, star 14 dni, umrl na Bregu 2 marca.

Valda Bonjšek, nezakonska hči delavke, stara 4 mesece, umrla v Stražišču št. 6., 11. marca.

Lucija Bevk, vdova, užitkarica, stara 59 let, umrla na Šmarjetni gori št. 19., 10. marca.

Albert Waitthausner, nezakonski sin, star 3 tedne, umrl v Stražišču 12. marca.

Rozalija Krajnik, zakonska hči železniškega delavca, stara 6 mesecev, umrla 16. marca.

Poročeni

Franc Volak, strojni tiskar, rojen v Hrdlorezy na Češkem in **Ivana Gros**, pletilja, rojena v Stražišču, poročena 11. marca.

Razno

Sv. Birma v Kranju bo jeseni, najbrž 16. septembra.

Čudno! Pred nekaj dnevi je javila pri sreskem načelstvu gospodična N. N. svoj izstop iz katoliške cerkve Dne 16. marca pa je poslala na župni urad sledeče pismo: „Župnijskemu uradu v Kranju. Podpisana N. N. prepoveduje tem potom gori omenjenemu naslovu objaviti javno v tisku ali v cerkvi svoj izstop iz rimokatoliške cerkve. Prepoved se nanaša tudi na glasilo kranjskega župnega urada „Kranjski zvon“. Z odličnim spoštovanjem N. N. Čemu to? Vera se pač menja iz načelnih in častnih razlogov! Čemu bi se potem kdo bal, da bi javnost izvedela, da ni več član katoliške cerkve. Pripadnost h kaki veri je javna zadeva in more to objaviti vsak list.

Na cvetno nedeljo se je letos razvila po blagoslovu oljk procesija okrog župne cerkve, katere se je udeležilo lepo število otrok in odraslih z oljčnimi vejami in butarami. Bilo je kar lepo! Le procesija se je nekoliko pretrgala, kar je treba prihodnjic preprečiti.

Duhovne vaje za moške so se vršile v župni cerkvi od 17.—19. marca. Sv. spoved je ob tej priliki opravilo 1000 moških. Cerkevne govore je imel p. Rafael, kapucin iz Škofje Loke.

List in evangelij se bo odslej pri slovesnih sv. mašah vedno pel v slovenskem jeziku. Tako odreja zadnji škofijhki list.

Krivoverske knjige in brošure še vedno prodajajo po hišah razni kolporterji. Ponuja se tudi potvorjeno oziroma pokvarjeno sv. pismo, kjer so nekatera mesta napačno predstavljena in potvorjena. Vsaka verska knjiga in posebno pa sv. pismo mora imeti na prvih straneh odobrenje cerkvenih oblasti. Če takega odobrenja od katoliške cerkvene oblasti na knjigi ni, je ne sme kupiti noben katolik.

Velikonočna procesija se je letos lepo izvršila, udeležba je bila prav obilna. Le nekateri radovedneži, ki stoje ob ulicah, ne vedo, kaj zahteva že navadna olika, čeprav se smatrajo, da so olikani.

Seznam poročenih v I. četrletju 1934 v župniji Kranj.

1. Škofic franc, tkalski mojster, Klanec 35, in Pavlič Mihaela, tov. delavka, Klanec 35; poročena 4. febr. v Kranju.
2. Resman Anton, tov. delavec, Kranj, K. p. 106 in Mlakar Frančiška, tov. delavka, Kranj, K. p. 116; poročena 4. febr. v Kranju.
3. Mihelčič Andrej, kamnosek, Kranj, Sav. pr. 34 in Markovič Marija, delavka, Kranj, Sav. pr. 34; poročena 2. febr. v Kranju.
4. Brezar Karl, tovarniški mojster, Kranj, Koker. pr. 78 in Šipec Marija, kuharica, Kranj, K. pr. 10; poročena 11. febr. na Brezjah.
5. Knific Alojzij, sin kajžarja, Prebačevo 36 in Oblak Helena, hči kajžarja, Prebačevo 31; poročena 11. febr. v Kranju.
6. Globočnik Franc, zemljak, Voglje 13 in Celjer Marijana, hči kajžarja, Voglje 13; poročena 11. febr. v Kranju.
7. Žerjav Ladislav, brivec, Kranj, S. p. 60 in Florijančič Antonija, delavka, Huje 18; poročena 25. marca v Kranju.

Seznam umrlih v prvem četrletju 1934 v župniji Kranj

1. Schiffrer Franc, posestnik in gostilničar, Kranj 110, rojen 17. aprila 1867, umrl 9. januarja.
2. Prek Alojzij, mizar, oženjen, Premskovo 95, roj. 19. 6. 1886, u. 20. jan.
3. Štefe Ivanka, zak. hči delavca Jožefa, Premskovo 125, r. 24. 1. 1924, u. 24. 1.
4. Dolinar Franc, zak. sin posestnika Franca, Premskovo 35, r. 20. 3. 1933, u. 25. 1.
5. Grčman Ivana r. Roblek, žena železničarja, Kranj, Koker. pr. 3, r. 25. 5. 1876, u. 25. 1.
6. Kropar Janez, zak. sin del. Janeza, Klanec 38, r. 1. 11. 1933, u. 28. 1.
7. Prestor Marijana roj. Osel, žena delavca, Kranj, S. p. 5, r. 17. 9. 1884, u. 31. 1.
8. Vertovšek Alojzij, državni upokojenec, vdovec, Kranj, K. pr. 51, roj. 15. 5. 1861, u. 1. 2.
9. Marn Uršula r. Žibert, Premskovo 63, r. 21. 10. 1877, u. 7. 2.
10. Vrhunc Marija r. Udir, vdova tesarskega delavca, Premskovo 96, r. 1856, u. 8. 2.
11. Stare Peter, zak. sin delavca, Premskovo 98, r. 5. 12. 1933, umrl 11. 2.
12. Kožuh Marija, zak. hči delavca, Rupa 2, r. 13. 2. 1931, u. 14. 2.
13. Ferjančič Ferdinand, okrajni gozdar v pokojju, oženjen, Kranj, K. pr. 56, r. 29. 6. 1858, u. 21. 2.
14. Prevc Urbanija, posestnica, samska, Kranj, Cerkevna ulica 170, r. 25. 5. 1858, u. 22. 2.
15. Alič Magdalena r. Goja, žena usnjarja, Kranj, S. p., r. 18. 7. 1863, u. 23. 2.
16. Zupan Jožef, zak. sin posestnika, Čirčiče 19, r. 27. 2. 1934, u. 28. 2.
17. Nadižar Slavko, sin mizarja, Čirčiče 31, r. 18. 8. 1933, u. 4. 3.
18. Bajt Ana r. Jarc, trgovka, Kranj 151, r. 28. 7. 1864, u. 7. 3.
19. Nadižar Slavka, hči mizarja, Čirčiče 31, r. 18. 8. 1933, u. 8. 3.
20. Jerman Štefanija, zak. hči posestnika, Gorenje 2, r. 17. 12. 1933, u. 8. 3.
21. Šešek Odon, zak. sin ključavničarja, Rupa 36, r. 17. 11. 1887, u. 14. 3.
22. Šink Helena r. Šorn, vdova posestnika, Čirčiče 15, r. 12. 5. 1887, u. 16. 3.
23. Jeršin Anton, mesar in posestnik, Premskovo 74, r. 3. 12. 1867, u. 18. 3.
24. Špiler Jožef, žand. narednik v pok., Kranj, Koker. kriško pr. 121, r. 18. 10. 1878, u. 11. 3.

Vincencijeva družba

Za velikonočne praznike je Vincencijeva družba v Kranju priredila zbirko za svoje podpirance. Gospe obornice so pobirale prostovoljne prispevke po mestu in okolici in so nabrale Din 2685'50. Na praznik sv. Jožefa je bila postavljena pušca pred cerkvenimi vrati za reževe in se je nabralo v njej Din 200'75. Skupno torej zbirka za veliko noč Din 2886'25 v gotovini. Poleg tega se je nabralo ob tej priliki tudi nekaj moke, jajec in drugih potrebščin. Za veliko noč je Vincencijeva družba obdarovala svoje podpirance z mesom, jajci, moko, obleko in obutvijo, nekaj je pa razdelila tudi v gotovini.